

תפילה נשגבת

זומר כאן על ציון ההגא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
במשך כל השנה ובפרט ביומא הדלולא דילה

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחיה, בוציא קדישא, בוציא עלאה, בוציא רבא, בוציא יקרא, אהם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על דרכם, כי בזהר דא יקרון מן גלותא, ואפלו בתקף התפילה שבתוך התורה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כי לא תשכח התורה מפי ורענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, ונעתי השירה הזאת לפני ליד בני לא תשכח מפי ורענו".

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו תגלות ונשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו חולבים ודלים, ומטה רבנו מאד, "כי אולת יה ואפם עצור ועובד" כי נשאנו ברחמים ואין אב, ואין מי נעמוד בעדנו, והנה בתקף סוף הגלות תמר הנה, ויבדד התולד להתנצחן התנוצצות משיח מימי האלחי הא"י ובר ערוק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם ותברכה, והכל הפנים לראות את שםך בהשתוקקות נמרין ונפלא אשר לא תחת בואת מימי קדם "תקצותי ועודי עמד", כאתי עד קון כל ההורות ועודי עמד, ערוך אנו אהוים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכללות הנפש, אבל אי על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים תלול האגם בן בלי שעה, כי סבענו ביון מנולה ואין מעמד פאנו במעמקי מים ושבילת שטפתנו, וראה את עמד ישראל מרחים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התנועה הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד, והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אהם לבד ודעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה.

אך פארו לספר ולזעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם ותברך, ועצם פנמי ועונותי הרבים ופשעי העצומים, ועל אלה אני בוכה עיני עיני ודדך מים, כי אני יודע שום דבר אך לתחור לי תפס וקדשה, ואך לזכות לתשובה שלמה, ובאזוה דרך אהחיל לעיוב דרבי תרע ומתשובותי המנוגות, ואך ובמה אופה לתמן קלוקלים ופגמים באלה, לא ידעתי נפשי, אנה אני בא, אנה אולך את תרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אסמן מפני בשרי ובלפתי, ואמר להרים פסוני ולנבועת נפלי עלי, אי מה היה לי, אי מה היה לי, על בן אמרתי שיעו מני אמרר בבבלי, אילו יהום אילו ורבים, כי אין מעצור לוי לחוששי גם אותי בעת הזאת, כי תרבה רוח ותקלה לפני, כמו שכתוב: "הן כל תובל ולא יבצר ממך מנוגות, ומי יאמר לך מה תעשה", על בן פארו בעני בפתח, רש דל ואביון, נעו ומענה, מבלבל ומסרף עני ומאב, לצעק ולזעק לפני חדרת קדישתכם:

רבי רבי רבי אבי אבי רבב ישראל ופרשיו, נחורו דבוציא דאורייתא, עניה למה תישן, אף תובלו לבסול צרות ישראל, קומו ותתעוררו עם כל הצדיקים אמת להסתכל ולראות במרחות צרות נששנו, "הקינו ורננו שובנו עפר", קומו ישני מקבל לסעדינו, צדיקין יסודי עולם, קומו בעוררתו בעת צרת הזאת, חוסו ותמלו על כל ערת בני ישראל, ובהתקם עלי הוסיפו הפנים הקלא, תסאם מברך רגל ועד ראש:

אתם ידעתם את כל התקלה אשר מצאתנו? מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל

בכללות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונצרו ונעשו נשמותי ורוחי ונפשי ועופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי ביום הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר ערוך ומה שנשכח ממני, תוספיני כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קנה מהפגמים שפגמתי מיום אחר כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמותי, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום הולתי עד היום הזה, (ובפרט וכו') מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אהאמן, מה אומר מה אדבר ומה אצטרף:

רבנו של עולם, הן בלב הצדיק הקדוש ותנוך הזה השוכן פה, ובלב כל הצדיקים אמתים לכל יסוריו פניהם ממני, ועמדו בעדי למליצי ישר, לתפוד במומתי ולבקש ולמצא בי נדחות טובות, ומליצי טוב בעדי שתקרבני אלך ברחמים, ותמן בי לב תרש ורות חדשה תמן בקרבי, שאופה להתעורר מעתה באמת לשוב אלך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים ותמלה המלו עלי, כל שובני עפר העתירו בעד מסבב "ביון מנולה ואין מעמד" כמותי:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שובנו בהורות תלול לשמע נפלאות נוראות גדולתכם, אך מרמז בתורה ששל דרכם לא תשכח התורה, כי תפסוק שהבאתם ראה ממני, שהיא כל לא תשכח מפי ורענו הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרמז בפסוק "עיר וקדיש מן שמיא נחיה", אשר אהם לבד יודעים סוד דברים האלה, אהם לבד יודעים גדלת התבונה שהבטחתם לישראל שתתורה לא תשכח מישראל על דרכם, ואך משה רבנו עליו השלום נפא על זה בתורתו הקדושה מקדם, על בן פארו לתוכי, נא רבותי הקדושים, המלו עלי ואל תסתכלו על כל תרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במתשבה דבור ופשעה, אשר הקורתי אמרי אל וצעת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי תרעים, ואל תעשו עמי פחא, ואל אקין בעיניכם, על אשר זה פשה אשר מעוררים אותי באפלים ודבבות רמזים ותתעוררות, ובכמה מיני עצות נבונות בכל יום ובכל עת, להתקרב לתשם ותברך, ואני בעצם קשיית דרפי חלקתי ופגמתי בכל זה, ולא הסיתי אנו ולבי לכל זה, חוסו עלי ואל תשירו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי תלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לכל אהתי נחת מהשם ותברך ומכם תלילה, כי ערוך "אין מעצור לוי לחוששי" גם בעת הזאת.

כי אין לי שום פח עתה אלא כפי לבד, וגם זה מאתו ותברך אשר לא עוב הסדו ואמתו מעמו, ותן בם לזעף כמותי, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל זה תמכתי ותחזתי, שתתקמי עלי ותעשו את אשר אופה לשוב באמת להשם ותברך, ויו תשוב בתקמי ושמע תפלתכם ויעשו ויגן וישיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזורני בתשובה שלמה לפני מרתה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעובני ואל ישנני בשום אף, עד שאופה לשוב אליו באמת, ולתיות ברצונו הטוב מעתה ועד עולם, ותתמן בתני את כל אשר פגמתי, בכת תבות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניכם ולפני השם ותברך, בעל תרתמים יודע תעלמותי, "ו יגמר בעשו, ו י חסדו לעולם משעי ירוך אל תרד, הוציא ממקנר נפש לחודות את שםך, כי יבחרו צדיקים כי תגמל עלי"

יוחל מיי אהדת ויפוזי משינוי ויחיד

תפילה זו נתרמה לזכרון קודש ולעילוי נשמתם הטהורה של האדמו"רים הקדושים
הברו"ח **יוסף דוד ז"ל** - ואחיו הילד **משה מרדכי ז"ל**
בני יבולח"א הרה"ח רבי מאיר נחמן אהרן שליט"א
אשר עלו במעלות קדושים וטהורים וצדודי נשמתם בצדק הדינים בעינינו של הילולת הרבי"י במהצוה הקדושה ביום לצ בעשר תספ"א